

Norra Tyskland, 6 – 10 maj 2017

Vi var 18 personer, som skulle följa svenskarna i spåren i det gamla Pommern (nuvarande Mecklenburg-Vorpommern), och hade tänkt oss en vårlig resa. Träden var utslagna och det var grönt och fint överallt, men förfärligt kallt och blåsigt. Långkalsonger och fleece hade inte varit fel. Det var i alla fall några grader varmare än hemma, och vi hade inget regn förrän sista dagen i Lübeck. Och vi hann inte frysa så mycket, för det var så mycket att se, och vi hade ett späckat program. Vi hade också en mycket trevlig och duktig reseledare, och en chaufför, som klarade alla trånga gathörn. Och Elisabet Asker, som hade arrangerat resan, höll reda på oss.

Lördag den 6 maj

Vi skulle vara vid Arlanda redan kvart över sex på morgonen, men så här års är det i alla fall ljust så dags. Det tar bara en och en halv timme att flyga till Hamburg, så vi klev av planet redan före tio. Under flygresan blev vi underhållna av en välsjungande manskör – det lät lika bra som Lundastudenterna på första maj.

Reseledaren väntade på oss och vi klev in i en bekväm buss, där vi kunde breda ut oss. Den körde till Rostock, som är en gammal Hansastad. Den blev mycket bombad under kriget, men är nu återuppbyggd, delvis i olika stilar, men husen är välputsade och fina, åtminstone där vi var. Här åt vi lunch på Zur Kogge – man fick välja mellan Schnitzel och Seelachs (sej). Sen tog vi en promenad innan bussen fortsatte till Stralsund, där vi checkade in på Hotel Arkona.

På kvällen tog vi en promenad genom staden under ledning av Bosse, vår eminenta guide. Vi såg en hel del svenskminnen: det hus som varit regeringsbyggnad under svensktiden 1628 – 1815 och det hus där man formellt överlämnade Pommern till Preussen 1815. En hel del andra hus hade också skyltar på svenska.

Vi åt middag på en restaurang vid Stora torget – jag tror att alla åt sparris i någon form. Det är sparristider i Tyskland i maj. Om man tog 500 g sparris med schnitzel och potatis, så bör man ha blivit mätt. Det var väldigt gott.

På hemvägen gick vi igenom en gång i rådhuset, där det finns en byst av Gustav II Adolf.

Söndag den 7 maj

Dagen skulle ägnas åt Rügen, och bussen avgick klockan nio. Vi stannade först i Prora, där nazisterna byggde upp en stor semesteranläggning, tänkt för vanligt folk. Det hann dock inte bli klart före krigsutbrottet, utan fick fungera som sjukhus och förläggning. Vi fick se en film om hur det byggdes upp, och det fanns en utställning. Vi gick också ut till den långa breda stranden med otroligt fin vit sand. Nu försöker man dela upp anläggningen och sälja för olika ändamål, bl.a. semesterlägenheter.

Sen for vi vidare till Binz, som är en lite finare badort, med en gågata kantad av vackra hus och butiker. Det finns en lång pir ut i vattnet. Det är långgrund, och tidigare behövdes en pir, för att båtarna skulle kunna lägga till.

Därefter fortsatte färden mot Schloss Spyker, som byggts av Carl Gustav Wrangel, som hölls mycket i Pommern. Där åt vi lunch under vackra kryssvalv.

Sen var det dags att se Kap Arkona. Förr i världen fanns Arkona med i de svenska väderleksrapporterna, och det finns fortfarande en meteorologisk station där. Vi åkte ut till fyrarna med ett litet tåg. En fyr fungerar fortfarande, och så finns det en radiofyr. Det är höga kritklippor, men man kan inte gå var som helst, för precis som på danska västkusten, så tar havet en del av kusten varje år.

Sista anhalten för dagen var Sassnitz. Hamnen här är numera ganska lugn – de stora båtarna lägger

till längre ut. Men det fanns en hel del båtar ändå, och hamnen är fin.
På kvällen åt vi gemensam middag på hotellet.

Måndag den 8 maj

Det regnade under natten. Vi checkade ut från hotellet och for iväg mot Peenemünde på Usedom. Längst ut på ön byggde man på 1930-talet upp en station för raketforskning, och där utvecklades bl.a. V2-raketen. Vi hade en lokalguide, som berättade om historien och vilka tankar som legat bakom det hela, och hur man utnyttjat fångar i arbetet. Det var mycket intressant och tankeväckande.

Därefter fortsatte bussen till Greifswald, vars universitet grundades redan 1456. Vi åt en riktigt sen lunch (kvarti tre) på Restaurang Fritz. Sen åkte vi runt lite i Greifswald med bussen. Vi hann inte med någon promenad, men det gjorde inget, för det var bade kallt och regnigt.

Nästa anhalt var Wismar, där vi checkade in på ”Steigenberger Hotel Hamburg”. Till vår förvåning fick vi en stor riktig nyckel.

De flesta gick till en restaurang för gemensam middag, men vi tyckte att vi ätit så mycket, att vi gick till ett café och nöjde oss med te och toast. När vi gick tillbaka så hade det klarnat upp.

Tisdag den 9 maj

Idag blev det besök i Schwerin, som är huvudstad i Mecklenburg-Vorpommern. Det är en riktig pärla, med vackra hus och ett riktigt sagoslott. Vi blev guidade till torget, och sen fick vi gå runt själva. Här sken solen och värmdes, så att vi verkligen kunde njuta av slottsträdgården. Elisabet ville gärna ha Flamkuchen, men det verkade inte finnas här, så det blev en fransk restaurang för de flesta – La Bouche. De hade god mat, och man kunde bland annat äta galettes.

Efter lunch tittade solen fram, och det var riktigt skönt att promenera kring slottet och i parken. På kvällen var det avskedsmiddag på hotellet. Det var mycket gott och trevligt.

Onsdag den 10 maj

Dags att packa ihop och checka ut inför hemresan ikväll. Det regnade. Bussen tog oss till Lübeck (som ligger i Schleswig-Holstein), där vi blev avsläppta precis i centrum. Vi började i Marienkirche, som blev svårt skadad under krigets bombningar, men nu är återuppbyggd. De gamla kyrkklockorna ligger kvar där de föll, och nu har man nya. Det fanns en intressant utställning om hur det såg ut efter kriget, och hur restaureringen framskridit. Man har gjort nya kyrkfönster som är lika fina som de gamla. I den kyrkan har Buxtehude varit organist, och Bach tagit lektioner för honom.

Sen gick vi över Rådhusorget och längs Breite Strasse. Här kom det en regnskur, så vi tidigarelade lunchen. (Det var det enda riktigt dåliga vädret vi haft). Vi åt på Schiffergesellschaft, en fin restaurang med mycket att välja på. Den var rustikt inredd med väggfasta bänkar och bord, och skepp i taket. Vi satt vid ett bord som rymde precis 18 personer.

Efter lunchen hade det slutat regna, men det var kallt. Vi hade lite fri tid, och kunde gå som vi tyckte. Många gick in på Niederegger med marsipanen. De flesta drack också kaffe någonstans, för att värma sig. Just där vi fikade gick det faktiskt att få Flamkuchen, men Elisabet var inte med där, tyvärr. Och dessutom hade vi ju redan ätit lunch.

Därefter gick bussen ut till Hamburgs flygplats. På vägen avtackade vi chauffören Mike och vår fantastiska guide Bosse, som vi skildes från i terminalen. Han skulle åka tåget hem till Braunschweig.

Vi fick vänta ett tag på incheckningen, som länge stod obemannad – för länge tyckte vi. Men alla fick sina biljetter och hann även med kön till säkerhetskontrollen i god tid. Planet avgick kvart i sju. Det var ett litet plan, så man fick lämna ifrån sig handbagaget innan man klev ombord. Men vi landade före halv nio, och vädret i Stockholm påminde mycket om vädret i Hamburg, dvs 3 grader och mulet.